

Despre iubire:

„Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește, este născut din Dumnezeu. Cel ce nu iubește, nu a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire” (1 Ioan 4, 7—8).

În limba greacă sunt patru cuvinte care se referă la iubire:

ἔρως (eros), **φιλία** (philia), **στοργή** (storge) și **ἀγάπη** (agape).

Primul, „eros”, se referă la iubirea pătimașă. De multe ori definește iubirea erotică. Morala Creștină îl conjugă cu negativitatea, reprezentând o iubire egoistă.

Al doilea, „philia”, se referă la o iubire echivalentă cu prietenia, o iubire spontană, fără emoții pasionale, exprimând sinceritatea față de prieteni. Aristotel, în „Etica Nicomahică” explică „philia” ca pe o relație între oamenii care au bune intenții reciproce. Doar oamenii virtuoși pot avea o prietenie perfectă. Sfânta Scriptură preia cuvântul dându-i un conținut spiritual. A treia Epistolă a Sfântului Apostol Ioan, la sfârșitul scrisorii către Gaius: „Pace ție! Prietenii te îmbrățișează. Îmbrățișați pe prieteni, pe fiecare după numele lui”

Al treilea, „storge”, poate să fie tradus ca atașament. Un sentiment neforțat de constrângerii, izvorât din firesc, este dragostea indestructibilă dintre părinți și copii.

Al patrulea, „agape”, este un sentiment care se conturează cu ajutorul rațiunii, este o consecință a voinței care va ține cont de calitățile celui pe care îl iubește și care va merge până la abandonul de sine în favoarea celui iubit. Este un sentiment total diferit de „patimă” de „spontaneitatea duioasă” și de „atașamentul firesc” care iubește necondiționat. „Agape” rezultă din convingeri fondate.

În Sfânta scriptură, „agape” cu încărcătură de spiritualitate, capătă valoare de dragoste universală, manifestându-se față de Dumnezeu, față de semenii dar și față de dușmani. Se diferențiază de „philia” care se manifestă doar față de aproapele nostru, care răspunde cu aceleași sentimente. Matei 5, 46.: „Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru?” Astfel „agape” capătă valoare de cea mai mare virtute, devine o condiție a mântuirii, alături de celelalte două: de credință și de nădejde.

„Agape” se manifestă și în iubirea Lui Dumnezeu pentru om. Ca să ne mântuiască L-a dat pe Însuși Fiul Său. 1Ioan 3, 16 – 17: „În aceasta am cunoscut iubirea: că El Și-a pus sufletul Său pentru noi, și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați. Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?”

Numai cu fapta iubirii și cu adevărul ne putem apropia de Împărăția Lui Dumnezeu.

1Ioan 3, 18: „Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul.”